Rabasovka

3/21

Základní škola Slaný

Jak jsme přinesli radost a kousek jara do DPS ve Slaném

Nemyslet jen na sebe a umět se zamyslet nad tím, že jsou mezi námi také lidé, kteří jsou třeba sami, nebo jsou nemocní, zdravotně handicapovaní, nebo mají vysoký věk, který jim brání vyjít ven na ulici a potěšit se s přicházejícím jarem, rozkvetlou loukou a zpěvem ptáčků, je obrovský dar, který mají děti, jejich rodiče a paní učitelky z naší školy.

Když mě vloni oslovila paní Markéta Růtová, zda bychom udělali radost důchodcům z DPS ve Slaném a vyrobili pár vánočních dárků, vznikla tak myšlenka, proč to nezopakovat třeba na jaře a zapojit do toho i děti. Z nápadu se stala realita. Sešlo se nám spousty krásných výrobků osobních přání, zápichů, obrázků, dekorací, …… Jsem nesmírně ráda, že jsou stále mezi námi lidé, kteří nemyslí jen sami na sebe, ale dokážou myslet i na druhé. Chtěla bych moc poděkovat všem, kteří tvořili s láskou, radostí, a podělili se tak o kousek svého štěstí.

„Kdo chce radost vychutnat, musí se o ni rozdělit. Štěstí se narodilo jako dvojče, musí se sdílet.“ (George Gordon Byron)

Lenka Hamplová





Co v tomto čísle naleznete

- Radost a kousek jara do DPS
- Krokusy opět vykvetly
- Zápis do 1. tříd
- Světový den vody
- Jaro v tvorbě našich žáků
- Světový den vody na 2. stupni
- Mezinárodní den žen
- Dobrých skutků není nikdy dost
- Ponožkový den
- Zapojme všechny
- 28. 3. - Mezinárodní den učitelů

A co nás čeká v příštím čísle

- Velikonoce
- Zápis prvňáčků

Redakční rada :

Ing. Vladislav Korf
Mgr. Naďa Drudíková
Ing. Anna Vaníčková
prijmeni@3zsslany.cz

Krokusy opět vykvetly

Projekt „Krokus“ je mezinárodním projektem, do kterého se zapojují školy po celém světě. Iniciátorem tohoto projektu je irská organizace Holocaust Education Trust (HETI), která zajišťuje metodiku projektu a distribuci cibulek krokusů. Smyslem celého projektu je připomenout „stále přítomnou“ diskriminaci, rasismus, antisemitismus, xenofobii, fanatismus a předsudky, ale především jejich oběti. A proč právě květy krokusů? Žluté kvítky mají nejen připomenout, ale i uctít památku jednomu a půl miliónu židovských dětí, které byly během holocaustu zavražděny. Žlutá barva i tvar samotného květu připomíná Davidovu hvězdu, kterou museli Židé nosit během 2. světové války.

Tyhle malé drobné kvítky pro nás však mají ještě jedno velké poselství. I po té nejkrutější zimě cibulky opět ožijí a probudí se nový život, nová naděje…. V ideálních podmínkách by měly vykvétat už na konci ledna nebo začátkem února - kolem Mezinárodního dne památky obětí holocaustu (27. 1.).

I k nám si tyto cibulky našly svou cestu, a právě v tomto období je můžete vidět, jak rozkvétají na školní zahradě, kam je prvně na podzim roku 2012 vysadili naši žáci.

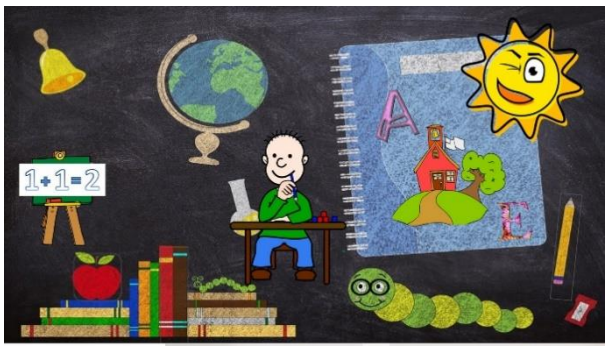
Gabriela Cimrmanová



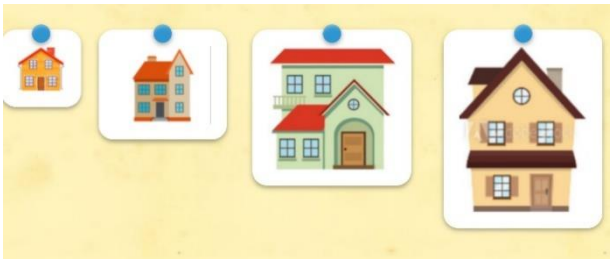


Zápis do 1. tříd

Naši budoucí prvňáčci si letos poprvé mohou vyzkoušet netradiční způsob zápisu do 1.třídy. Zápisová hra je vytvořena jako prezentace s interaktivními prvky. Po kliknutí na postavičku Pepy, Pepa hráčům prozradí, jak se hra hraje. Děti si v ní hravou a nenásilnou formou procvičí některé z dovedností, které budou ve škole potřebovat.



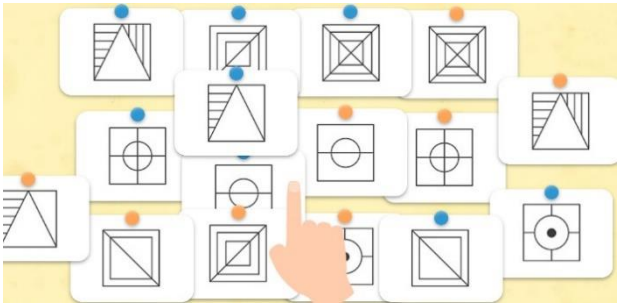
Zde je několik ukázek ze zápisové hry.



Řazení podle velikosti



Náslovná hláska - co slyšíš na začátku?



Zrakové rozlišování-najdi stejné obrázky.



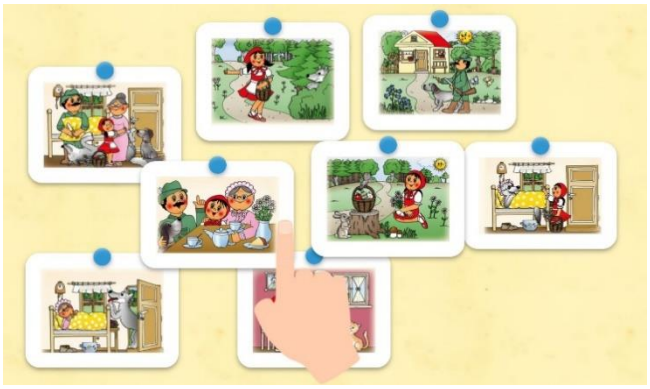
Počet slabik ve slově - vytleskej obrázky a spočítej, kolikrát jsi tleskl.



Zraková paměť, barvy - zahraj si pexeso, pojmenuj barvy, které vidíš.

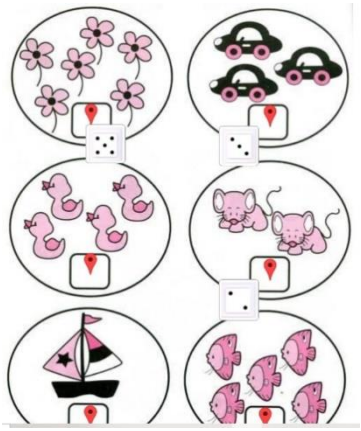


Třídění předmětů – přiřaď, kam co patří?



Dějová posloupnost - seřaď obrázky

ve správném pořadí.



Matematické představy - spočítej obrázky a přiřaď správnou kostku.



Odměnou pro všechny, kdo si hru zahrají, je veselá písnička a diplom.

1.září na shledanou!

Iveta Herčíková (školní speciální pedagog)

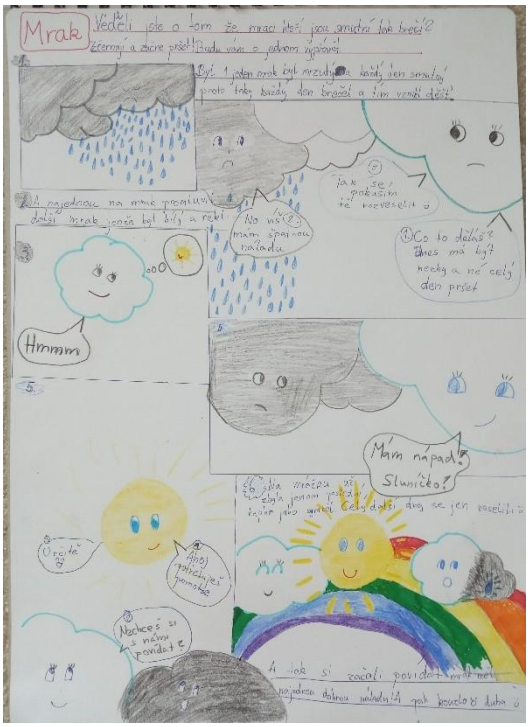
Světový den vody – 22. března

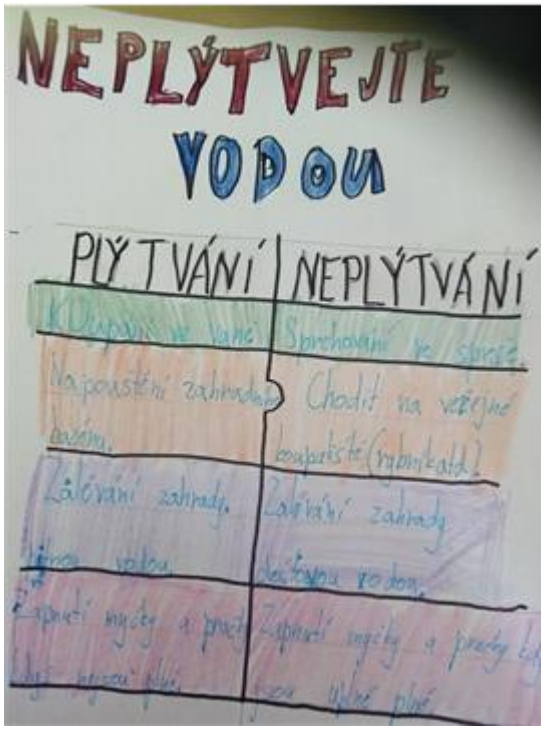


I přesto, že je voda vzácná, máme tendenci ji vnímat jako něco samozřejmého. Ráno vstaneme, jdeme do koupelny a pustíme kohoutek. Máme štěstí, že z něj teče čistá voda kdykoliv si vzpomeneme. A proto jsme se rozhodli připomenout si tento den s žáky 1. stupně na online hodinách.
Pro děti bylo nepochopitelné, že ještě v současné době více jak miliarda lidí trpí nedostatkem pitné vody, nemá přístup k vodě, a začaly přemýšlet, jak by mohly šetřit vodou. Paní učitelky tomuto tématu věnovaly celý den, nebo každý den v týdnu od 22. března v jednotlivých hodinách.

Malým dětem se velice líbily pohádky „Jak se kapičky staly pitnou vodou" a "Koloběh vody". Žáci byli seznámeni se spotřebou a šetřením pitné vody, s koloběhem vody v přírodě, kam odchází voda z domácností, kde se čistí, jaké máme v ČR vodstvo, kde se voda bere, proč jsou důležité mokřady v přírodě. Některé paní učitelky ukázaly dětem i jednoduché pokusy s vodou. Na hodinách ČJ vytvářeli žáci reklamní letáky, myšlenkovou mapu, luštili křížovky, vytvářeli pětilístek, četli příběh Kapky vody, tvořili básničky, příběhy, komiks o vodě. V M řešili slovní úlohy, počítali denní spotřebu vody, platbu za spotřebu vody, cenu vodného a stočného, jednotky objemu.

Cílem tohoto dne bylo probudit v každém dítěti malého strážce vody a uvědomit si, jak je voda vzácná, a to se myslím povedlo.





Pavla Alscherová, Anna Vaníčková

Jaro v tvorbě našich žáků

Naděžda Drudíková

21. března začalo jaro. Nešlo to jinak, museli jsme téma zpracovat v literatuře a slohu. A tak vám nabízím několik prací žáků 6.C a 7.C.

Jaro

Marek a Michal Kvasničkovi

Jaro je tu,
láska s ním
a sněhuláka si až
za rok zase postavím

Koukám z okna,
venku svítí sluníčko,
ty moje krásná kytičko.

Krásně je mi s tebou na zahradě,
když všechno kolem kvete rudě.

Jaro

Jakub Vitvar

Březen, duben, květen
To jsou jarní měsíce,
Ty já mám rád nejvíce.
Zima už je pryč,
U potoka raší petrklíč.
Na zahrádce rostou
Sněženky a narcisky,
To mají radost naše maminky.

Je tu jaro

Julie Organniščáková

Dlouhá zima nám tu končí
konečně tu jaro je.
Sníh tu včera všude ležel,
dnes nám slunce leze z postele.
Slunce vstávej, jaro máme,
celou zimu těšíme se na tebe.

JARO

Tereza Pašníková Markéta Suková

Voní tu květiny a voní louka
Ježeček na louce vesele kouká.
Jaro přišlo, nastalo,
sluníčko svět zahřálo.
Mráčky letí kolem něj
Zas je teplo, je nám hej.

Jaro

Amálie Lokvencová

Jaro je nejkrásnější roční období. Rozkvétají kytičky a stromy. Je opravdu přenádherné, v mžiku promění celou přírodu v krásnou zahradu barev. Ale ne jen v barevnou, ale také ve voňavou a zpěvavou pohádku na zemi. Většinou na jaře se rodí malinká a roztomilá mláďátka. Některá jsou i slepá, ale po pár dnech už také vidí všechnu tu krásu kolem sebe. Maminky se o ně s láskou starají a provázejí je začátkem života. Na horách roztávají poslední zbytky sněhu a voda z horských potůčků přináší do údolí veselé zurčení.

Ráda vstávám brzy ráno, abych slyšela veselý zpěv ptáků a přivítala sluníčko. Ta vůně kolem se popsat nedá, ale je to nádherný zážitek každého dne.

Světový den vody na 2. stupni.

V pondělí 22.března oslavovala celá planeta vodu. Všichni víme, jak je pro nás voda důležitá. A vědí to i naši žáci, kteří se během týdne zabývali úkoly týkajícími se vody. Třeba šesťáci dostali za úkol zpracovat reklamní text na vodu.

A možná by se vám líbilo i vyprávění o putování vody, o snech a životě.

Sedmáci plnili téma také. Prolínalo se všemi vyučovacími předměty. V češtině se měli pokusit vodu umělecky popsat. Zabývali se vodou i v rámci zeměpisu a fyziky a také v předmětu ekologické výchovy.



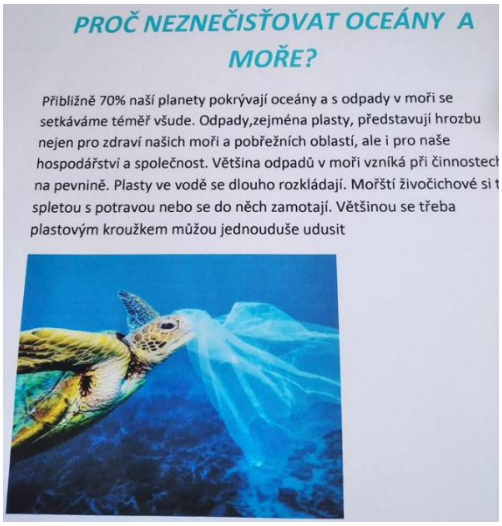
Voda nás doprovází po celý život. Vždyť bez ní by ani žádný život nebyl.
Podívejme se co vše se děje od rána do večera, vše se točí kolem vody.

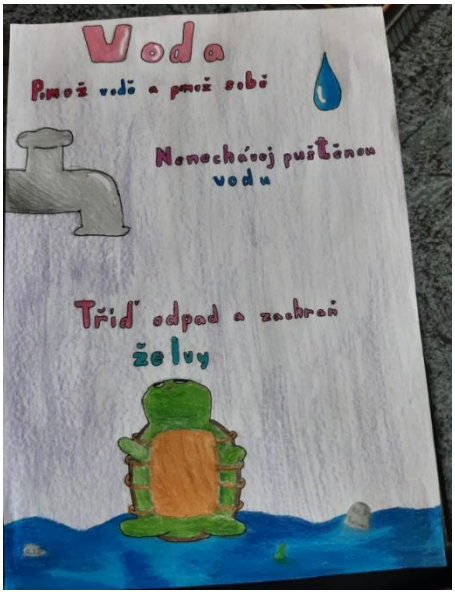
Ráno vylezeme z postele, co uděláme než že si jdeme vyčistit do koupelny zuby. K tomu je voda samozřejmě nutná. Ještě ospalé oči si propláchneme zase vodou. Ještě v polospánku se doplazíme do kuchyně, abychom si udělali čaj. A opět je zapotřebí voda.
Vycházíme z domu a překvapí nás nemilý déšť.
K přípravě většině pokrmů, obzvlášť k polévce, je voda také třeba. Jídlo zapijeme sklenicí s vodou. Pitný režim ovšem dodržujeme po celý den.
Špinavé nádobí od oběda a večeře umyje voda.
Večer, ještě před spaním, se jdeme vykoupat. Vanu si napustíme ničím jiným než vodou. Opět si vyčistíme zuby a opláchneme obličej.
Celý den náleží vodě.

Voda je přírodní dar. V současné době je, ale i drahá.

Čistá voda

Na světě jsem se objevila před několika miliony, miliardami až možná tisíci bilionů let. Padala jsem z nebes a než jsem si stihla uvědomit kdo, nebo co vlastně jsem, viděla jsem pod sebou zemi. Byl to zázrak, tak nádherné místo jsem nikdy nezahlédla. Padala jsem jen chvilinku, než jsem se rozplácla na zemi. Byla jsem první kapka vody, co kdy země spatřila. Pohlédla jsem vzhůru a viděla, jak ke mně padají další tisíce a možná i více kapek. Měla jsem dobrý pocit. Pocit takový, že právě já pomáhám světu. Z ničeho nic se začala zvedat hladina vody, byla jsem jedna ztracená kapka v plném rybníku, moři, oceánu. Ležela jsem tam desítky možná i stovky let, než na mne přišla řada. Ten den jsem nevěděla, jestli mám mít strach, anebo být šťastná, že uvidím svět znovu shora.





SEN O VODĚ

Mám psát o vodě. Jsem v posteli a přemýšlím o čem budu psát, usínám....

„Jéééé to je krása" vykřiknu. Jsem uprostřed nádherné přírody. Kolem mě jsou velké zelené stromy, rozkvetlé květiny a průzračně modrá voda. Po stromech skáčou veverky. Na květinách vidím motýlky a včelky. A ve vodě? Je v ní tolik života! Bez vody by nebyly ty velké stromy, ty krásné květiny ani ty veverky. Dívám se kolem sebe, vstupuji do chladné vody a jsem šťastná. I já jsem díky vodě. Připlouvají ke mě malé rybičky. Vůbec se mě nebojí. Do dlaní chytám malou zelenou žabku . Ukazuju jí velké bílé lekníny, na kterých odpočívají modrozelené vážky. Když s žabičkou krmíme kačenky, voda náhle ztmavne. Zvedá se vítr. Voda začíná mít tajemný zvuk. Rybičky, kačenky i žabka jsou najednou pryč. Je mi zima. Voda se zvedá! Obrovská vlna mě spláchne a vyhodí na břeh. Potlučená lapám po dechu.

Probouzím se. „Uffff...to byl sen" vzdychla jsem do tmy . Sedím na posteli úplně mokrá - zpocená. Voda je živel, má obrovskou sílu a moc. Musíme před ní mít velký respekt - ve snu i v životě.

Řeka je jako vlasy krásné paní, které jsou pročesávány silným větrem. Ten se řítí do daleké země, kde ještě voda tekoucí nekončí. Řeka se může větvit jako strom do neskutečných dálek světa. Řeka je místo pro rybky jako dělané. Když vyskočí, vypadají jako blyštící se hvězda na noční obloze. Z temné noci padá kometa a ta, než dopadne do řeky, se přemnění na balvan, o který se voda roztříští na malé kapičky, jako kdyby měla paní ve vlasech třpytky, a kolem krku náhrdelník z perel.

A uměli byste odpovědět na následující otázky?

V ČR jsou tři místa, kde se častěji vyskytují srážky. Která to jsou?

Ve které oblasti je naopak větší sucho?

Stalo se někdy, že vám netekla voda z vodovodu? Proč?

Co můžete udělat doma, abyste byli připraveni na dobu bez vody?

Co pomůže udržet vodu v krajině?

Osmáci dostali za úkol napsat úvahu na téma voda.

A co chemie? Jaké je složení vody? K čemu nám je? Dá se vodou šetřit? Čím ji můžeme znečistit? Proč to nemáme dělat?

Ano. Všichni to víme. Voda je pro nás důležitá. Měli bychom si vážit toho, že ji máme. Měli bychom o ni pečovat a měli bychom jí šetřit. Jsou na Zemi místa, kde nemají tolik štěstí na čistou pitnou vodu.

Voda a příroda

Položme si otázku co znamená když řekneme slovo voda? Naše první myšlenky vedou na různá občerstvení, léto, koupání . Vodu bohužel bereme jako samozřejmost, ale je důležité si uvědomit, že to tak není. I když voda je pro nás lehce dostupná tím že otočíme kohoutkem a voda teče, nebo si jdeme nějakou koupit do obchodu, tak jsou země, kde trpí nedostatkem pitné vody a nemají k ní přístup jako my.

Když tak trochu popřemýšlíte, tak voda je pro náš život a život na naší planetě velmi důležitá, bez ní by život nemohl ani existovat. Měli bychom se zamyslet, že znečišťování vody je škodlivé, jak pro člověka tak pro další živé tvory. Je důležité si uvědomit, že kvalitu vody bychom měli udržovat na takové úrovni, aby ji bylo možné používat na požadované účely.

Kdy si položíte otázku jak dlouho bychom přežili my, zvířata, rostliny a celá naše země bez vody? Bez jídla totiž dokážeme vydržet i týdny, ale bez vody to bude sotva pár dní.

Když se budeme zabývat právě tímto problémem, tak pokud budeme přírodu chránit a snažit se jí porozumět, tak se k nám nebude obracet zády. Dost často se stává, že příroda z vody udělá živel a ten sebou vezme i lidské životy. Já to beru jako trest za to, že si vody neváží me a záměrně přírodu znečišťujeme.

Nakonec bych vás chtěla poprosit, aby jste přírodu chránili a vážili si všeho co nám příroda nabízí. Myslím si, že s trochou dobré vůle, když se každý zamyslí, tak to dokážeme. Opravdu to má smysl !

A na závěr pohádka žákyně 6.třídy.

O vodě

Bylo, nebylo, za potoky a horami se rozprostírala dvě království: Horní království a Dolní království.

V Horním království si vody vážili a šetřili s ní, a nejen proto, že jí moc neměli, ale i proto, že chtěli mít zásoby, kdyby se něco stalo.

Zato Dolní království vodou opovrhovalo a plýtvalo s ní, protože si mysleli, že jí mají nekonečné zásoby.

Jenže pak se to stalo. Asi dva měsíce nepršelo, a když už, tak spadlo jen pár kapek. V Dolním království se lidé začali prát pomalu o každou kapku, zatímco v Horním království měli vody dostatek.

Když se o tom, kolik vody má Horní království, dozvědělo Dolní království, lidé začali žárlit a nastaly nepokoje.

Dolní království se nejdřív rozhodlo, že vodu ukradne, ale nevzali s sebou nádoby a zjistili, že v rukou by jí nepřenesli ani za tisíc let. Pak je napadlo, že vykopou nějaký podzemní pramen, jenže žádný nenašli. Vyzkoušeli toho ještě hodně, ale nic se nepovedlo.

Pak už jim nezbylo nic, než Horní království o vodu poprosit. Sám princ Dolního království, který byl jako jeden z mála lidí ze svého království dobře vychován, se tedy vydal, aby o vodu poprosil.

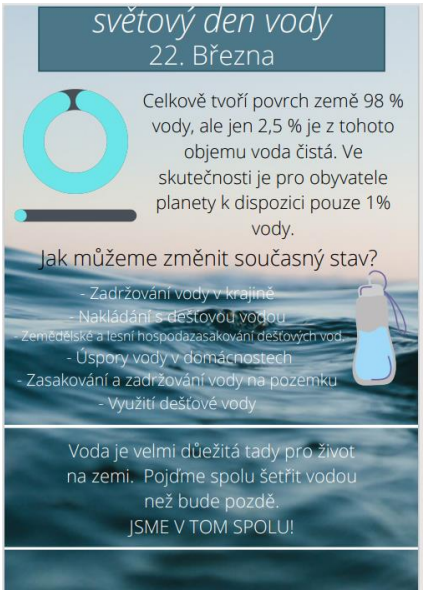
Když se vrátil s několika velkými džbery naplněnými až po okraj vodou, celé království se zaradovalo jako nikdy předtím.

Za pár dní, svlažil rozpálenou a suchou půdu opět vlahý déšť a zaplnil řeky Dolního království vodou. Když vodu z řek vyčistili, naplnili jí ještě více džberů, než od Horního království dostali a poslali je Hornímu království jako poděkování.

Od té doby se Dolní království změnilo k lepšímu a přestalo plýtvat vodou a místo toho se o vodu začali starat a šetřit s ní, takž už o ni nikdy nebyla nouze.

Vážte si vody







Vybrali jsme jen část prací, všechny by se nám do časopisu nevešly.
Děkujeme všem.
Naděžda Drudíková

8. března – Mezinárodní den žen

Luboš Horák

ŽENY

8. března oslavili jsme Mezinárodní den žen,
který měl ženám splnit jejich sen,
že nastane pro ně krásný den,

kdy budou rovnoprávny mužům svým
a s nimi půjdou životem za štěstím,
budou svobodny chodit každým náměstím,

budou mít volební právo tak jako jejich muži,
se kterými již od školních let se rády druží,
a ti je obdarují tou nejkrásnější voňavou růží.

Ať vždy žena jako květina
celá kvete a šťastná usíná,
ať našim ženám se dobře daří,
milují je muži mladí i staří.

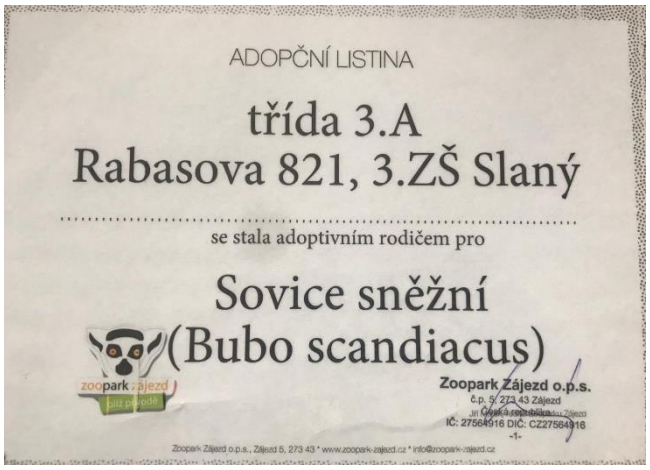
Ženy – učitelky ať mají rádi naši žáci,
šťastny a svobodny ať jsou jak ti ptáci,
a hlavně vždy zdravé jsou,
s úsměvem ať kráčí přírodou.

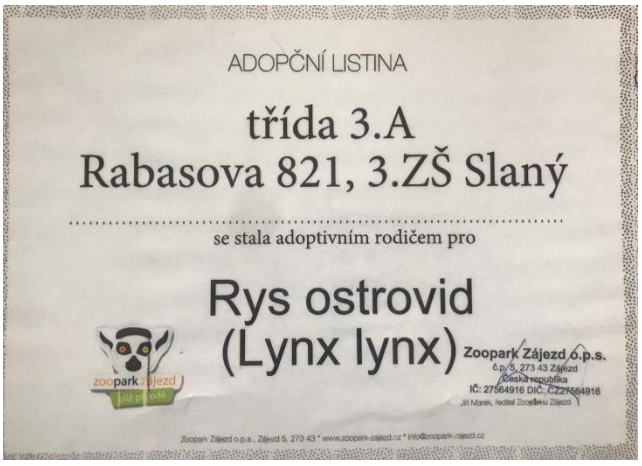
Dobrých skutků není nikdy dost

Když by nám někdo před 2 lety řekl, že nebudeme moci cestovat, jezdit na výlety, navštěvovat rodinu v jiném okrese, chodit do divadla, kin, na dětská hřiště, nebo třeba i do ZOO. Myslím, že bychom mu to nevěřili a možná se mu i vysmáli. Bohužel, je to pravda. Tato divná doba nás na čas oddělila od lidí, přátel, ale i přírody a zvířátek. Nemůžeme jít, kam se nám chce. Ale můžeme pomoci těm, kteří naši pomoc potřebují a jsou na naší pomoci závislí. Jedná se právě o zvířátka v ZOO, která vyžadují svou péči, potravu,…….navzdory všem opatřením a zákazům.

Jednoho dne mě oslovila maminka ze 3.A a přišla s báječnou myšlenkou- adoptovat si zvířátko a tím pomoci Zooparku Zájezd. Děti byly tímto nápadem nadšeny a tak jsme se vrhli i s rodiči do finanční sbírky. Nakonec se nám povedlo sehnat 10 000 Kč a adoptovat tak dokonce 2 zvířátka. V březnu jsme se stali právoplatnými adoptivními rodiči ryse ostrovida a sovice sněžní.

Už se těším, až se zase vše vrátí do starých kolejí a my se budeme moci přijet na svá adoptovaná zvířátka podívat.





Lenka Hamplová

21. 3. Ponožkový den - Světový den Downova syndromu ve 3.A

Ponožkový den je příležitostí, jak si promluvit o tom, že jsme každý jiný. Každý má právo na plnohodnotný a láskyplný život.

My jsme své sympatie a podporu těmto lidem vyjádřili tím, že jsme si v tento den vzali na každou nožku jinou ponožku.



Lenka Hamplová

ZAPOJME VŠECHNY.cz

Naše škola se zapojila do projektu Národního pedagogického institutu České republiky „Zapojme všechny“. Tento projekt, mimo jiné, podporuje žáky, kteří zůstávají během období distanční výuky bez individualizované podpory, mají nedostatečnou podporu rodin, nebo třeba jen potřebují pomoci s přípravou na přijímací zkoušky na střední školy.

S doučováním nám pomáhají nejen studenti vysokých škol či vyšších odborných škol, kteří se dobrovolně zapojili do tohoto projektu, ale i studenti, kteří doučují v rámci své praxe.

Momentálně spolupracujeme se čtyřmi studenty, kteří nám vedou více jak 20 žáků. Doučování žáků probíhá online formou v malých skupinkách přes aplikaci Teams. Zaměřili jsme se na podporu žáků ve stěžejních předmětech jako matematika a český jazyk.

Jsme za každou příležitost, kterou můžeme našim žákům zprostředkovat, velmi rádi a věříme, že jakákoli pomoc má smysl.

Studentům, kteří doučují naše žáky, velmi děkujeme!

Více o projektu zde: https://zapojmevsechny.cz/

Gabriela Cimrmanová

28. 3. Mezinárodní den učitelů

